

VIII

Hvert eneste af de mange spørgsmål, der gav anledning til grønlandske krav, forudsatte både udsyn og indsigt i det nye hos de tillidsmænd, der skulle medvirke under løsningen af overgangsproblemerne. Ofte skulle der endda opbygges en administration på bar bund — i alt for bogstavelig forstand. Jeg tror ikke, at jeg er uretfærdig, når jeg siger, at det var en strengere og mere langvarig skole at gå igennem end den, der almindeligvis fører lokale tillidsmænd ind i folketingsarbejdet, og jeg tror ikke, jeg overdriver, når jeg dertil føjer, at Frederik Lynges dårligt kunne have været denne skole foruden.

Ethvert medlem i denne sal ved af erfaring, at det er en hård overgang at gå fra enhver anden form for deltagelse i det offentlige liv ind i tingets arbejde. Sådan må det være, hvis den individuelle styrke skal bevares i det kollektive arbejde; men vilkårene blev jo anderledes hårde, når repræsentanten for et folk, der økonomisk og socialt var i støbeskeen, skulle passe sit folks krav til efter politiske vilkår, der i ikke ringe grad var præget af århundredgamle traditioner.

Overgangsvanskelighederne blev ikke mindre af, at der ikke var et partiapparat til rådighed. Frederik Lynges havde ganske givet ret i, at han kunne yde den største indsats for Grønland ved at undlade at knytte sig til et af de bestående partier for dér at finde støtte og vejledning; men det betød, at kravet til ham skærpedes så meget mere. Endelig har vi grund til at erindre de sprogvanskeligheder, som skulle overvindes.

Frederik Lynges bestod den hårde prøve, og han blev det grønlandske folk en god og dygtig repræsentant. Han lod sig aldrig forlede til at prøve at undervurdere de fremskridt, som grønlænderne nåede under den nye tingenes tilstand; men han satte heller aldrig noget af den værdighed til, der måtte præge repræsentanten for et folk, der frit og utvungent var gået ind i et samvirke.

Vi misforstod ikke Frederik Lynges stilfærdige form; vi vidste, at han talte ikke blot ud fra sine gennem mange